

શ્રી હનુમાન બાહુક PDF

સિંધુ-તરણ, સિય-સોય-હરણ, રબિ-બાલ-બરણ તનુ,
ભુજ બિસાલ, મૂરતિ કરાલ કાલહુકો કાલ જનુ।।
ગહન-દહન-નિરદહન લંક નિઃસંક, બંક-ભુવ,
જાતુધાન-બલવાન-માન-મદ-દવન પવનસુવ।।
કહ તુલસીદાસ સેવત સુલભ સેવક હિત સન્તત નિકટ,
ગુન-ગનત, નમત, સુમિરત, જપત સમન સકલ-સંકટ-વિકટ।।1।।

સ્વર્ન-સૈલ-સંકાસ કોટિ-રબિ-તરુન-તેજ-ધન,
ઉર બિસાલ ભુજ-દંડ યંડ નખ-બજ બજ-તન।।
પિંગ નયન, ભૂકુટી કરાલ રસના દસનાનન,
કપિસ કેસ, કરકસ લંગૂર, ખલ-દલ બલ ભાનન।।
કહ તુલસીદાસ બસ જાસુ ઉર મારુતસુત મૂરતિ બિકટ,
સંતાપ પાપ તેહિ પુરુષ પહિ સપનેહું નહિ આવત નિકટ।।2।।

HANUMAN

ઝૂલના

પઞ્ચમુખ-છમુખ-ભૂગુ મુખ્ય ભટ અસુર સુર, સર્વ-સરિ-સમર સમરત્ય સૂરો।
બાંકુરો બીર બિરુદૈત બિરુદાવલી, બેદ બંદી બદત પૈજપૂરો।।
જાસુ ગુનગાથ રઘુનાથ કહ, જાસુબલ, બિપુલ-જલ-ભરિત જગ-જલધિ ઝૂરો।
દુવન-દલ-દમનકો કૌન તુલસીસ હૈ, પવન કો પૂત રજપૂત રુરો।।3।।

ધનાક્ષરી

ભાનુસૌ પઢન હનુમાન ગયે ભાનુ મન-અનુમાનિ સિસુ-કેલિ કિયો ફેરફાર સો।
પાછિલે પગનિ ગમ ગગન મગન-મન, ક્રમ કો ન ભ્રમ, કપિ બાલક બિહાર સો।।
કૌતુક બિલોકિ લોકપાલ હરિ હર બિધિ, લોચનનિ ચકાર્યૌધી ચિત્તનિ ખભાર સો।
બલ કેંધૌ બીર-રસ ધીરજ કે, સાહસ કે, તુલસી સરીર ધરે સબનિ કો સાર સો।।4।।

ભારત મેં પારથ કે રથ કેથૂ કપિરાજ, ગાજ્યો સુનિ કુરુરાજ દલ હલ બલ ભો।
કશ્યો દ્રોન ભીષમ સમીર સુત મહાબીર, બીર-રસ-બારિ-નિધિ જાકો બલ જલ ભો।।
બાનર સુભાય બાલ કેલિ ભૂમિ ભાનુ લાગિ, ફલંગ ફલંગ હૂંતે ઘાટિ નભતલ ભો।
નાઈ-નાઈ માથ જોરિ-જોરિ હાથ જોધા જોહેં, હનુમાન દેખે જગજીવન કો ફલ ભો।।5।।

ગો-પદ પયોધિ કરિ હોલિકા જ્યો લાઈ લંક, નિપટ નિસંક પરપુર ગલબલ ભો ।
દ્રોન-સો પહાર લિયો ખ્યાલ હી ઉખારિ કર, કંદુક-જ્યો કપિ ખેલ બેલ કૈસો ફલ ભો ।।
સંકટ સમાજ અસમંજસ ભો રામરાજ, કાજ જુગ પૂગનિ કો કરતલ પલ ભો ।
સાહસી સમત્ય તુલસી કો નાહ જાકી બાઈ, લોકપાલ પાલન કો ફિર થિર થલ ભો ।।6।।

કમઠ કી પીઠિ જાકે ગોડનિ કી ગાડૈં માનો, નાપ કે ભાજન ભરિ જલ નિધિ જલ ભો ।
જાતુધાન-દાવન પરાવન કો દુર્ગ ભયો, મહામીન બાસ તિમિ તોમનિ કો થલ ભો ।।
કુમ્ભકરન-રાવન પયોદ-નાદ-ઈંધન કો, તુલસી પ્રતાપ જાકો પ્રબલ અનલ ભો ।
ભીષમ કહત મેરે અનુમાન હનુમાન, સારિખો ત્રિકાલ ન ત્રિલોક મહાબલ ભો ।।7।।

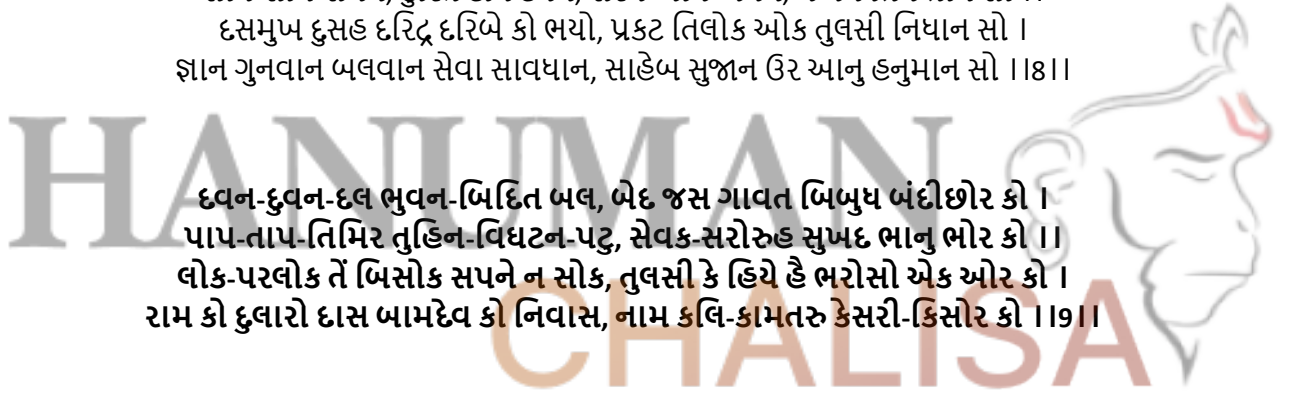
દૂત રામરાય કો, સપૂત પૂત પૌનકો, તૂ અંજની કો નન્દન પ્રતાપ ભૂરિ ભાનુ સો ।
સીય-સોય-સમન, દુરિત દોષ દમન, સરન આયે અવન, લખન પ્રિય પ્રાન સો ।।
દસમુખ દુસહ દરિદ્ર દરિબે કો ભયો, પ્રકટ તિલોક ઓક તુલસી નિધાન સો ।
જ્ઞાન ગુનવાન બલવાન સેવા સાવધાન, સાહેબ સુજાન ઉર આનુ હનુમાન સો ।।8।।

દવન-દુવન-દલ ભુવન-બિદિત બલ, બેદ જસ ગાવત બિબુધ બંદીછોર કો ।
પાપ-તાપ-તિમિર તુહિન-વિઘટન-પટુ, સેવક-સરોરુહ સુખદ ભાનુ ભોર કો ।।
લોક-પરલોક તેં બિસોક સપને ન સોક, તુલસી કે હિયે હૈ ભરોસો એક ઓર કો ।
રામ કો દુલારો દાસ બામદેવ કો નિવાસ, નામ કલિ-કામતરુ કેસરી-કિસોર કો ।।9।।

મહાબલ-સીમ મહાભીમ મહાબાન ઇત, મહાબીર બિદિત બરાયો રઘુબીર કો ।
કુલિસ-કઠોર તનુ જોરપરૈ રોર રન, કરુના-કલિત મન ધારમિક ધીર કો ।।
દુર્જન કો કાલસો કરાવ પાલ સજ્જન કો, સુમિરે હરનહાર તુલસી કી પીર કો ।
સીય-સુખ-દાયક દુલારો રઘુનાયક કો, સેવક સહાયક હૈ સાહસી સમીર કો ।।10।।

રચિબે કો બિધિ જૈસે, પાલિબે કો હરિ, હર મીય મારિબે કો, જ્યાઈબે કો સુધાપાન ભો ।
ધરિબે કો ધરનિ, તરનિ તમ દલિબે કો, સોખિબે ફસાનુ, પોષિબે કો હિમ-ભાનુ ભો ।।
ખલ-દુઃખ દોષિબે કો, જન-પરિતોષિબે કો, મુખ મોહિબે કો, બાનર પ્રિય પ્રાન કો ।
મહાન અલિગન જાનિબે કો, બિખારિબે કો હરિ, અલખ અલખ માનિબે કો, પુનિબે કો નિધાન ભો ।।11।।

સેવક સ્યોકાઈ જાણી જાનકીસ માને કાનિ, સાનુકૂલ સૂલપાનિ નવૈ નાથ નાંક કો ।
દેવી દેવ દાનવ દયાવને હૈ જોરૈં હાથ, બાપુરે બરાક કહા ઓર રાજા રાંક કો ।।
જાગત સોવત બૈઠે બાગત બિનોદ મોદ, તાકે જો અનર્થ સો સમર્થ એક આંક કો ।
સબ દિન રુરો પરૈ પૂરો જહાં-તહાં તાહિ, જાકે હૈ ભરોસો હિયે હનુમાન હાંક કો ।।12।।

सानुग सगौरि सानुकूल सूलपानि ताडि, लोकपाल सकल लખन राम जानकी ।
लोक परलोक को बिसोक सो तिलोक ताडि, तुलसी तमाछ कडा काडू बीर आनकी ॥
केसरी किसोर बन्दीछोर के नेवाजे सब, कीरति बिमल कपि करुनानिधान की ।
बालक-ज्यो पालिहैं कृपालु मुनि सिद्ध ताको, जाके छिये हुलसति डाँक अनुमान की ॥13॥

करुनानिधान, बलबुद्धि के निधान मोद-महिमा निधान, गुन-ज्ञान के निधान छी ।
बामदेव-रूप रूप राम के सनेही, नाम वेत-देत अर्थ धर्म काम निरबान छी ॥
आपने प्रभाव सीताराम के सुभाव सीव, लोक-बेद-बिधि के बिदूष अनुमान छी ।
मन की बयन की करम की तिहूँ प्रकार, तुलसी तिहारो तुम साडेब सुजान छी ॥14॥

मन को अगम, तन सुगम किये कपीस, काज महाराज के समाज साज साजे हैं ।
देव-बंटी छोर रनरोर केसरी किसोर, जुग जुग जग तेरे बिरद बिराजे हैं ।
बीर बरजोर, घटि जोर तुलसी की ओर, सुनि सकुयाने साधु भव गन गाजे हैं ।
बिगरी सँवार अंजनी कुमार कीजे मोछि, जैसे डोत आये अनुमान के निवाजे हैं ॥15॥

HANUMAN

सवैया:

जान सिरोमणि छी अनुमान सदा जन के मन ब्यास तिहारो,
ढारो बिगारो में काको कडा केछि कारन पीऊत छौं तो तिहारो ॥
साडेब सेवक नाते तो छारो कियो सो तहाँ तुलसी को न यारो,
दोष सुनाये तें आगेहुँ को डोशियार हँ छौं मन तौ छिय छारो ॥16॥

तेरे थपे उथपै न मडेस, थपै थिरको कपि जे घर धाले,
तेरे निवाजे गरीब निवाज बिराजत बैरिन के उर साले ॥
संकट सोय सबै तुलसी बिये नाम इटै मकरी के से जाले,
बूढ भये, बलि, मेरिछि बार, कि छारि परे बहूतै नत पाले ॥17॥

सिंधु तरे, बडे बीर दले बल, जारे हैं लंक से बंक मवा से,
तैं रनि-केछरि केछरि के बिदले अरि-कुंजर छैव छवा से ॥
तोसो समत्य सुसाडेब सेछ सहे तुलसी दुभ दोष दवा से,
बानर बाज ! बढे बल-भेयर, वीजत क्यो न लपेटि लवा-से ॥18॥

अच्छ-विमर्दन कानन-बानि दसानन आनन भा न निहारो,
बारिदनाद अकंपन कुंभकरन-से कुंजर केछरि-बारो ॥
राम-प्रताप-हुतासन, कच्छ, बिपच्छ, समीर समीर-दुवारो ।
पाप-तें साप-तें ताप तिहूँ-तें सदा तुलसी कहुँ सो रभवारो ॥19॥

ધનાક્ષરી

જાણત જહાં હનુમાન કો નિવાજ્યો જન,મન અનુમાની બલિ, બોલ ન બિસારિયે।
સેવા-જોગ તુલસી કબહું કહા ચૂક પરી,સાહેબ સુભાવ કપિ સાહિબી સંભારિયે।।
અપરાધી જાણિ કીજૈ સાસતિ સહસ ભાંતિ,મોદક મરૈ જો તાહી માહુર ન મારિયે।
સાહસી સમીર કે દુલારે રઘુબીર જૂ કે,બાંહ પીર મહાબીર બેગિ હી નિવારિયે।।20।।

બાલક બિલોકિ, બલિ બારેતેં આપનો કિયો,દીનબન્ધુ દયા કીન્હીં નિરુપાધિ ન્યારિયે।
રાવરો ભરોસો તુલસી કે, રાવરોઈ બલ,આસ રાવરીયૈ દાસ રાવરો બિયારિયે।।
બડો બિકરાલ કલિ, કાકો ન બિહાલ કિયો,માથે પગુ બલિ કો, નિહારિ સો નિવારિયે।
કેસરી કિસોર, રનરોર, બરજોર બીર,બાંહુપીર રાહુમાતુ જ્યૌં પછારિ મારિયે।।21।।

ઉથપે થપનથિર થપે ઉથપનહાર,કેસરી કુમાર બલ આપનો સંભારિયે।
રામ કે ગુલામનિ કો કામતરુ રામદૂત,મોસે દીન દૂબરે કો તકિયા તિહારિયે।।
સાહેબ સમરથ તોસોં તુલસી કે માથે પર,સોઊ અપરાધ બિનુ બીર, બાંધિ મારિયે।
પોખરી બિસાલ બાંહુ, બલિ, બારિયર પીર,મકરી જ્યૌં પકરિ કે બદન બિદારિયે।।22।।

રામ કો સનેહ, રામ સાહસ લખન સિય,રામ કી ભગતિ, સોય સંકટ નિવારિયે।
મુદ-મરકટ રોગ-બારિનિધિ હેરિ હારે,જીવ-જામવંત કો ભરોસો તેરો ભારિયે।।
ફૂડિયે ફૂપાલ તુલસી સુપ્રેમ-પબ્બયતેં,સુથલ સુબેલ ભાલૂ બૈઠિ કે બિયારિયે।
મહાબીર બાંહુરે બરાકી બાંહ-પીર ક્યોં ન,લંકિની જ્યૌં લાત-ઘાત હી મરોરિ મારિયે।।23।।

લોક-પરલોકહું તિલોક ન બિલોકિયત,તોસે સમરથ યષ યારિહૂં નિહારિયે।
કર્મ, કાલ, લોકપાલ, અગ-જગ જીવજાલ,નાથ હાથ સબ નિજ મહિમા બિયારિયે।।
ખાસ દાસ રાવરો, નિવાસ તેરો તાસુ ઉર,તુલસી સો દેવ દુખી દેખિયત ભારિયે।
બાત તરુમૂલ બાંહુસૂલ કપિકચ્છુ-બેલિ,ઉપજી સકેલિ કપિકેલિ હી ઉખારિયે।।24।।

કરમ-કરાલ-કંસ ભૂમિપાલ કે ભરોસે,બકી બકભગિની કાહૂં તેં કહા ડરૈગી।
બડી બિકરાલ બાલ ઘાતિની ન જાત કહિ,બાંહુબલ બાલક છબીલે છોટે છરૈગી।।
આઈ હૈ બનાઇ બેષ આપ હી બિયારિ દેખ,પાપ જાય સબકો ગુની કે પાલે પરૈગી।
પૂતના પિસાચિની જ્યૌં કપિકાન્હ તુલસી કી,બાંહુપીર મહાબીર તેરે મારે મરૈગી।।25।।

ભાલકી કિ કાલકી કિ રોષ કી ત્રિદોષ કી હૈ,બેદન બિષમ પાપ તાપ છલ છાંહ કી।
કરમન ફૂટ કી કિ જન્ત્ર મન્ત્ર બૂટ કી,પરાહિ જાહિ પાપિની મલીન મન માંહ કી।।

પૈહલિ સજાય, નત કહત બજાય તોહિ,બાબરી ન હોહિ બાનિ જાનિ કપિ નાંહ કી।
આન હનુમાન કી દુહાઈ બલવાન કી,સપથ મહાબીર કી જો રહે પીર બાંહ કી।।26।।

સિંહિકા સંહારિ બલ, સુરસા સુધારિ છલ,લંકિની પછારિ મારિ બાટિકા ઉજારી હૈ।
લંક પરજારિ મકરી બિદારિ બારબાર,જાતુધાન ધારિ ધૂરિધાની કરિ ડારી હૈ।।
તોરિ જમકાતરિ મંદોદરી કઢોરિ આની,રાવન કી રાની મેઘનાદ મહંતારી હૈ।
ભીર બાંહ પીર કી નિપટ રાખી મહાબીર,કૌન કે સકોય તુલસી કે સોય ભારી હૈ।।27।।

તેરો બાલિ કેલિ બીર સુનિ સહમત ધીર,ભૂલત સરીર સુધિ સક-રબિ-રાહુ કી।
તેરી બાંહ બસત બિસોક લોકપાલ સબ,તેરો નામ વેત રહે આરતિ ન કાહુ કી।।
સામ દાન ભેદ બિધિ બેદહુ લબેદ સિધિ,હાથ કપિનાથ હી કે ચોટી ચોર સાહુ કી।
આવસ અનખ પરિહાસ કે સિખાવન હૈ,એતે દિન રહી પીર તુલસી કે બાહુ કી।।28।।

ટૂકનિ કો ધર-ધર ડોલત કંગાલ બોલિ,બાલ જ્યો કૃપાલ નતપાલ પાલિ પોસો હૈ।
કીન્હી હૈ સંભાર સાર અંજની કુમાર બીર,આપનો બિસારિ હૈ ન મેરેહુ ભરોસો હૈ।।
ઇતનો પરેખો સબ ભાંતિ સમરથ આજુ,કપિરાજ સાંચી કહોં કો તિલોક તોસો હૈ।
સાસતિ સહત દાસ કીજે પેખિ પરિહાસ,ચીરી કો મરન ખેલ બેરી બિધા તુલસી કી।।29।।

આપને હી પાપ તેં ત્રિપાત તેં કિ સાપ તેં, બઢી હૈ બાંહ બેદન કહી ન સહી જાતિ હૈ।
ઔષધ અનેક જન્ત્ર મન્ત્ર ટોટકાદિ કિયે, બાદિ ભયે દેવતા મનાયે અધિકાતિ હૈ।।
કરતાર, ભરતાર, હરતાર, કર્મ કાલ, કો હૈ જગજાલ જો ન માનત ઇતાતિ હૈ।
ચેરો તેરો તુલસી તૂ મેરો કલ્યો રામ દૂત, ઢીલ તેરી બીર મોહિ પીર તેં પિરાતિ હૈ।।30।।

દૂત રામ રાય કો, સપૂત પૂત બાય કો, સમત્વ હાથ પાય કો સહાય અસહાય કો।
બાંકી બિરદાવલી બિદિત બેદ ગાઇયત, રાવન સો ભટ ભયો મુઠિકા કે ઘાય કો।।
એતે બડે સાહેબ સમર્થ કો નિવાજો આજ, સીદત સુસેવક બચન મન કાય કો।
થોરી બાંહ પીર કી બડી ગલાનિ તુલસી કો, કૌન પાપ કોપ, લોપ પ્રકટ પ્રભાય કો।।31।।

દેવી દેવ દનુજ મનુજ મુનિ સિદ્ધ નાગ, છોટે બડે જીવ જેતે ચેતન અચેત હૈં।
પૂતના પિસાયી જાતુધાની જાતુધાન બામ, રામ દૂત કી રજાઇ માથે માનિ વેત હૈં।।
ધીર જન્ત્ર મન્ત્ર ફૂટ કપટ કુરોગ જોગ, હનુમાન આન સુનિ છાડત નિકેત હૈં।
ક્રોધ કીજે કર્મ કો પ્રબોધ કીજે તુલસી કો, સોધ કીજે તિનકો જો દોષ દુખ દેત હૈં।।32।।

તેરે બલ બાનર જિતાયે રન રાવન સો, તેરે ઘાલે જાતુધાન ભયે ઘર-ઘર કે ।
તેરે બલ રામરાજ કિયે સબ સુરકાજ, સકલ સમાજ સાજ સાજે રઘુબર કે ।।
તેરો ગુનગાન સુનિ ગીરબાન પુલકત, સજલ બિલોચન બિરંચિ હરિ હર કે ।
તુલસી કે માથે પર હાથ ફેરો કિસનાથ, દેખિયે ન દાસ દુખી તોસો કનિગર કે ।।૩૩।।

પાલો તેરે ટૂક કો પરેહૂ ચૂક મૂકિયે ન, ફૂર કૌડી દૂકો હૌ આપની ઓર હેરિયે ।
ભોરાનાથ ભોરે હી સરોષ હોત થોરે દોષ, પોષિ તોષિ થાપિ આપની ન અવડેરિયે ।।
અંબુ તૂ હૌ અંબુચર, અંબુ તૂ હૌ ડિભ સો ન, બૂઝિયે બિલંબ અવલંબ મેરે તેરિયે ।
બાલક બિકલ જાનિ પાહિ પ્રેમ પહિયાનિ, તુલસી કી બાંહ પર લામી લૂમ ફેરિયે ।।૩૪।।

ઘેરિ લિયો રોગનિ, કુજોગનિ, કુલોગનિ જ્યૌ, બાસર જલદ ઘન ઘટા ધુકિ ધાઈ હે ।
બરસત બારિ પીર જારિયે જવાસે જસ, રોષ બિનુ દોષ ધૂમ-મૂલ મલિનાઈ હે ।।
કરુનાનિધાન હનુમાન મહા બલવાન, હેરિ હંસિ હાંકિ ફૂંકિ ફોજૈ તે ઉડાઈ હે ।
બાયે હુતો તુલસી કુરોગ રાઢ રાકસનિ, કેસરી કિસોર રાખે બીર બરિઆઈ હે ।।૩૫।।

HANUMAN

સવૈયા:

રામ ગુલામ તુ હી હનુમાન ગોસાંઈ સુસાંઈ સદા અનુકૂલો, ।
પાલ્યો હૌ બાલ જ્યૌ આખર દૂ પિતુ માતુ સૌ મંગલ મોદ સમૂલો ।।
બાંહ કી બેદન બાંહ પગાર પુકારત આરત આનંદ ભૂલો ।
શ્રી રઘુબીર નિવારિયે પીર રહૌ દરબાર પરો લટિ લૂલો ।।૩૬।।

ઘનાક્ષરી:

કાલ કી કરાલતા કરમ કઠિનાઈ કીઘૌ, પાપ કે પ્રભાવ કી સુભાય બાય બાવરે ।
બેદન કુભાંતિ સો સહી ન જાતિ રાતિ દિન, સોઈ બાંહ ગહી જો ગહી સમીર ડાબરે ।।
લાયો તરુ તુલસી તિહારો સો નિહારિ બારિ, સીંચિયે મલીન ભો તયો હે તિહૂં તાવરે ।
ભૂતનિ કી આપની પરાયે કી કૃપા નિધાન, જાનિયત સબહી કી રીતિ રામ રાવરે ।।૩૭।।

પાંચ પીર પેટ પીર બાંહ પીર મુંહ પીર, જરજર સકલ પીર મઈ હે ।
દેવ ભૂત પિતર કરમ ખલ કાલ ગ્રહ, મોહિ પર દવરિ દમાનક સી દઈ હે ।।
હૌ તો બિનુ મોલ કે બિકાનો બલિ બારેહી તે, ઓટ રામ નામ કી લલાટ લિપ્તિ લઈ હે ।
કુંભજ કે કિંકર બિકલ બૂઢે ગોખુરનિ, હાય રામ રાય ઐસી હાલ કહૂં ભઈ હે ।।૩૮।।

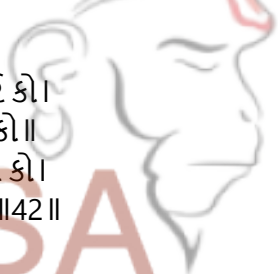

બાહુક-સુબાહુ નીચ લીયર-મરીચ મિલિ, મુંહપીર કેતુજા કુરોગ જાતુધાન હૈં।
રામ નામ જગજાપ કિયો યહો સાનુરાગ, કાલ કેસે દૂત ભૂત કહા મેરે માન હૈં॥
સુમિરે સહાય રામ લખન આખર દોઊ, જિનકે સમૂહ સાકે જાગત જહાન હૈં।
તુલસી સંભારિ તાડકા સંહારિ ભારિ ભટ, બેધે બરગદ સે બનાઇ બાનવાન હૈં॥૩૭॥

બાલપને સૂધે મન રામ સનમુખ ભયો, રામ નામ લેત માંગિ ખાત ટૂકટાક હૈં।
પરયો લોક-રીતિ મે પુનીત પ્રીતિ રામ રાય, મોહ બસ બૈઠો તોરી તરકિ તરાક હૈં॥
ખોટે-ખોટે આચરન આચરત અપનાયો, અંજની કુમાર સોધ્યો રામપાનિ પાક હૈં।
તુલસી ગુસાંઈ ભયો ભોંડે દિન ભૂલ ગયો, તાકો ફલ પાવત નિદાન પરિપાક હૈં॥૪૦॥

અસન-બસન-હીન બિષમ-બિષાદ-લીન, દેખિ દીન દૂબરો કરૈં ન હાય હાય કો॥
તુલસી અનાથ સો સનાથ રઘુનાથ કિયો, દિયો ફલ સીલ સિંધુ આપને સુભાય કો।
નીચ યહિ બીચ પતિ પાઇ ભરુ હાઈગો, બિહાઇ પ્રભુ ભજન બચન મન કાય કો।
તા તેં તનુ પેષિયત ધોર બરતોર મિસ, કૂટિ કૂટિ નિકસત લોન રામ રાય કો॥૪૧॥

HANUMAN
CHALISA

જીઓ જગ જાનકી જીવન કો કહાઇ જન, મરિબે કો બારાંસી બારિ સુરસરિ કો।
તુલસી કે દુહૂં હાથ મોદક હૈં યૈસે ઠાંઉ, જાકે જિયે મુયે સોય કરિહૈં ન લરિ કો॥
મોકો ઝૂટો સાંચો લોગ રામ કો કહત સબ, મેરે મન માન હૈં ન હર કો ન હરિ કો।
ભારી પીર દુસહ સરીર તેં બિહાલ હોત, સોઊ રઘુબીર બિનુ સકે દૂર કરિ કો॥૪૨॥

સીતાપતિ સાહેબ સહાય હનુમાન નિત, હિત ઉપદેશ કો મહેસ માનો ગુરુ કે।
માનસ બચન કાય સરન તિહારે પાંચ, તુમ્હરે ભરોસે સુર મૈં ન જાને સુર કે॥
બ્યાધિ ભૂત જનિત ઉપાધિ કાહુ ખલ કી, સમાધિ કીજે તુલસી કો જાનિ જન કુર કે।
કપિનાથ રઘુનાથ ભોલાનાથ ભૂતનાથ, રોગ સિંધુ ક્યોં ન ડારિયત ગાય ખુર કે॥૪૩॥

કહોં હનુમાન સો સુજાન રામ રાય સો, કૃપાનિધાન સંકર સો સાવધાન સુનિયે।
હરષ વિષાદ રાગ રોષ ગુન દોષ મઈ, બિરયી બિરચી સબ દેખિયત દુનિયે॥
માયા જીવ કાલ કે કરમ કે સુભાય કે, કરૈયા રામ બેદ કહૈં સાંચી મન ગુનિયે।
તુમ્હ તેં કહા ન હોય હા હા સો બુઝૈયે મોહિ, હોં હૂં રહોં મૌનહી બયો સો જાનિ લુનિયે॥૪૪॥